

1) מלכים ב פרק יח

א ויהי בשנת שלש, להושע בן-אלה מלך ישראל, מלך חזקיהו בן-אחז, מלך יהודה. ב בן-עשרים וחמש שנה, היה במלכו, ועשרים ותשע שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, אבי בת-זכריה. ג ויעש הישר, בעיני יהוה, ככל אשר-עשה, דוד אביו. ד הוא הסיר את-הבמות, ושבר את-המצבת, וקרת, את-האשרה; וכתת נחש הנחשת אשר-עשה משה, כי עד-הימים ההמה היו בני-ישראל מקטרים לו, ויקרא-לו, נחשתן. ה ביהוה אלהי-ישראל, בטח; ואחריו לא-היה כמוהו, בכל מלכי יהודה, ואשר היו, לפניו. ו וידבק, ביהוה, לא-סר, מאחריו; וישמר, מצותיו, אשר-צנה יהוה, את-משה. ז והיה יהוה עמו, בכל אשר-יצא ישכיל; וימרד במלך-אשור, ולא עבדו.

2) דברי הימים ב פרק כט

א ויחזקיהו מלך, בן-עשרים וחמש שנה, ועשרים ותשע שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, אביה בת-זכריהו. ב ויעש הישר, בעיני יהוה: ככל אשר-עשה, דוד אביו. ג הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון, פתח את-דלתות בית-יהוה--ויחזקם. ד ויבא את-הכהנים, ואת-הלויים; ויאספם, לרחוב המזרח. ה ויאמר להם, שמעוני הלויים: עתה התקדשו, וקדשו את-בית יהוה אלהי אבותיכם, והוציאו את-הנדה, מן-הקדש. ו כי-מעלו אבותינו, ועשו הרע בעיני יהוה-אלהינו--ויעזבו; ויסבו פניהם ממשכן יהוה, ויתנו-ערף. ז גם סגרו דלתות האולם, ויכבו את-הנרות, וקטרת, לא הקטירו; ועלה לא-העלו בקדש, לאלהי ישראל. ח ויהי קצף יהוה, על-יהודה וירושלם; ויתנם לזועה (לזענה) לשמה ולשרקה, כאשר אתם ראים בעיניכם. ט והנה נפלו אבותינו, בחרב; ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי, על-זאת. י עתה, עם-לבבי, לכרות ברית, ליהוה אלהי ישראל; וישב ממנו, חרון אפו. יא בני, עתה אל-תשלו: כי-בכם בחר יהוה, לעמד לפניו לשרתו, ולהיות לו, משרתים ומקטרים

יב ויקמו הלויים מחת בן-עמשי ויזאל בן-עזריהו, מן-בני הקהתי, ומן-בני מררי, קיש בן-עבדי ועזריהו בן-הללאל; {ס} ומן-הגרשני--ויזאל בן-זמה, ועדן בן-יזאל. יג ומן-בני, אליצפן, שמרי, ויעואל (ועיאל); ומן-בני אסף, זכריהו ומתניהו. {ס} יד ומן-בני הימן, יחואל (יחיאל) ושמעי; {ס} ומן-בני ידותון, שמעי ויעזיאל. טו ויאספו את-אחיהם ויתקדשו, ויבאו כמצות-המלך בדברי יהוה, לטהר, בית יהוה. טז ויבאו הכהנים לפנימה בית-יהוה, לטהר, ויוציאו את-כל-הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה, לחצר בית יהוה; ויקבלו, הלויים, להוציא לנחל-קדרון, חוצה. יז ויחלו באחד לחדש הראשון, לקדש, וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה, ויקדשו את-בית-יהוה לימים שמונה; וביום ששה עשר לחדש הראשון, כלו. {ס} יח ויבאו פנימה, אל-חזקיהו המלך, ויאמרו, טהרנו את-כל-בית יהוה: את-מזבח העולה ואת-כל-כליו, ואת-שלחן המערכת ואת-כל-כליו. יט ואת-כל-הפלים, אשר הזנים המלך אחז במלכותו במעלו--הכנו והקדשנו; והנם, לפני מזבח יהוה. {ס} כ וישפם, ויחזקיהו המלך, ויאסף, את שרי העיר; ויעל, בית יהוה

3) דברי הימים ב פרק ל

א וישלח יחזקיהו על-כל-ישראל ויהודה, וגם-אגרות כתב על-אפרים ומנשה, לבוא לבית-יהוה, בירושלם--לעשות פסח, ליהוה אלהי ישראל. ב ויועץ המלך ושריו וכל-הקהל, בירושלם, לעשות הפסח, בחדש השני. ג כי לא יכלו לעשותו, בעת ההיא: כי הכהנים לא-התקדשו למדי, והעם לא-נאספו לירושלם. ד ויישר הדבר, בעיני המלך, ובעיני, כל-הקהל. ה ויעמידו דבר, להעביר קול בכל-ישראל מבאר-שבע ועד-דן--לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי-ישראל, בירושלם: כי לא לרב עשו, ככתוב.

ו וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו, בכל-ישראל ויהודה, וכמצות המלך, לאמר: בני ישראל, שובו אל-יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל, וישב אל-הפליטה, הנשארת לכם מכף מלכי אשור. ז ואל-תהיו, כאבותיכם וכאחייכם, אשר מעלו, ביהוה אלהי אבותיהם; ויתנם לשמה, כאשר אתם ראים. ח עתה, אל-תקשו ערפכם כאבותיכם: תנו-יד ליהוה, ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם, ועבדו את-יהוה אלהיכם, וישב מכם חרון אפו. ט כי בשובכם על-יהוה, אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם, ולשוב, לארץ הזאת: כי-חנן ורחום, יהוה אלהיכם, ולא-יסיר פנים מכם, אם-תשובו

אליו. {0} יִיְהִיו הַרְצִים עֲבָרִים מֵעִיר לְעִיר, בְּאֶרֶץ-אֲפָרַיִם וּמְנַשֶּׁה--וְעַד-זְבֻלוֹן; וַיְהִיו מִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם, וּמִלְעֵגִים בָּם. יֵאָרֶה אֲנָשִׁים מֵאִשֵּׁר וּמְנַשֶּׁה, וּמִזְבֻלוֹן--וּנְכַנְעוּ, וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם. יֵב גַּם בִּיהוּדָה, הַיְתֵה יַד הָאֱלֹהִים, לְתֵת לָהֶם, לֵב אֶחָד: לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמִּלָּךְ, וְהַשְׂרִים--בְּדָבָר יְהוָה. יֵג וַיֹּאסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם-רַב, לַעֲשׂוֹת אֶת-חֵג הַמִּצְוֹת בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי--קֹהֶל, לְרַב מָאֵד. יֵד וַיִּקְמוּ--וַיִּסְרוּ אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת, אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם; וְאֵת כָּל-הַמִּקְטָרוֹת הַסִּירוּ, וַיִּשְׁלִיכוּ לַנַּחַל קְדָרוֹן.

טו וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי; וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ, וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה. טז וַיַּעֲמְדוּ עַל-עַמֻּדִים כְּמִשְׁפָּטָם, כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים; הַכְּהֵנִים זָרְקִים אֶת-הַדָּם, מִיַּד הַלְוִיִּם. יז כִּי-רַב־תִּהְיֶה בְּקֹהֶל, אֲשֶׁר לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ; וְהַלְוִיִּם עַל-שְׁחִיטַת הַפֶּסַחִים, לְכָל לֹא טְהוֹר--לְהַקְדִּישׁ, לַיהוָה. יח כִּי מְרַבִּית הָעַם רַב־תִּהְיֶה מֵאֲפָרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשְׁכַּר וּזְבֻלוֹן, לֹא טְהוֹרוּ--כִּי-אָכְלוּ אֶת-הַפֶּסַח, בְּלֹא כְּתוּב: כִּי תִפְלַל יַחְזְקֶיךָ; וְעֲלֵיהֶם לֵאמֹר, יְהוָה הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד. יט כָּל-לִבְבוֹ הַכִּין, לְדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו; וְלֹא, כְּטָהַר הַקֹּדֶשׁ

4 במדבר פרק ט

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר-סִינִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן--לֵאמֹר. ב וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח, בְּמוֹעֵדוֹ. ג בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם בַּחֲדָשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרָבִים, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ--בְּמוֹעֵדוֹ; כָּל-חֻקֹּתָיו וְכָל-מִשְׁפָּטָיו, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ. ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח. ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ, בֵּין הָעֲרָבִים--בְּמִדְבַר סִינִי: כָּל אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה, אֶת-מֹשֶׁה--כֵּן עָשׂוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ו וַיְהִי אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם, וְלֹא-יָקְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה, וּלְפָנֵי אַהֲרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא. ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה, אֵלֵינוּ, אֲנַחְנוּ טְמֵאִים, לְנֶפֶשׁ אָדָם; לָמָּה נִגְרַע, לְבַלְתִּי הַקְרִיב אֶת-קִרְבָּן יְהוָה בְּמוֹעֵדוֹ, בְּתוֹרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה: עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעוּ, מֵה-יִצְוָה יְהוָה לָכֶם. ט וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ כִּי-יְהִי-טְמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדַרְךְ רַחֲקָה לָכֶם, אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם, וַעֲשֵׂה פֶסַח, לַיהוָה. יא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרָבִים--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: עַל-מִצְוֹת וּמִרְרִים, יֵאָכְלוּ. יב לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, וְעֶצֶם לֹא יִשְׂבְּרוּ; כָּל-חֻקֹּת הַפֶּסַח, יַעֲשׂוּ אֹתוֹ. יג וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-הוּא טְהוֹר וּבְדַרְךְ לֹא-יְהִי, וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּי: כִּי קִרְבָּן יְהוָה, לֹא הַקְרִיב בְּמוֹעֵדוֹ--חֲטָאוֹ יִשָּׂא, הָאִישׁ הַהוּא. יד וְכִי-יִגוּר אֶתְכֶם גֵּר, וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה--כְּחֻקֹּת הַפֶּסַח וְכְמִשְׁפָּטוֹ, כֵּן יַעֲשֵׂה: חֻקָּה אַחַת יְהִי לָכֶם, וְלַגֵּר וְלַאֲזֵרַח הָאֶרֶץ

5 מלכים ב:טו

כז בַּשָּׁנָה חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, לַעֲזָרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ פֶּקַח בֶּן-רְמִלְהוּ עַל-יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁמְרוֹן--עֲשָׂרִים שָׁנָה. כח וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה: לֹא סָר, מִן-חַטָּאוֹת יְרֻבְעָם בֶּן-נְבָט, אֲשֶׁר הִחֲטִיא, אֶת-יִשְׂרָאֵל. כט בַּיּוֹם הַהוּא פֶּקַח מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, בָּא תְּגַלַּת פְּלֹאֲסוֹר מֶלֶךְ אַשּׁוּר, וַיִּקַּח אֶת-עֵינָיו וְאֶת-אֲבָל בֵּית-מַעֲכָה וְאֶת-יְבוֹחַ וְאֶת-קַדְדָשׁ וְאֶת-חֲצוֹר וְאֶת-הַגְּלָעָד וְאֶת-הַגְּלִילָה, כָּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי; וַיִּגְלַם, אֲשׁוּרָה

מלכים ב:יז

ה וַיַּעַל מֶלֶךְ-אַשּׁוּר, בְּכָל-הָאֶרֶץ; וַיַּעַל, שְׁמֵרוֹן, וַיִּצַר עֲלֵיהָ, שְׁלֹשׁ שָׁנִים. ו בַּשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְהוֹשָׁע, לְכַד מֶלֶךְ-אַשּׁוּר אֶת-שְׁמֵרוֹן, וַיִּגְלַל אֶת-יִשְׂרָאֵל, אֲשׁוּרָה; וַיִּשָּׁב אוֹתָם בְּחִלָּח וּבְחִבּוּר, כְּהַר גּוֹזָן--וְעָרֵי מְדִי

כ וַיִּמָּאֵס יְהוָה בְּכָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲבֹם, וַיִּתְּנֵם, בְּיַד-שָׁסִים--עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם, מִפְּנֵיו. כא כִּי-קָרַע יִשְׂרָאֵל, מֵעַל בֵּית דָּוִד, וַיִּמְלִיכוּ, אֶת-יְרֻבְעָם בֶּן-נְבָט; וַיֵּדָא וַיִּדַּח יְרֻבְעָם אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה, וְהִחֲטִיֵּאִם חֲטָאָה גְדוֹלָה. כב וַיִּלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל-חַטָּאוֹת יְרֻבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה: לֹא-סָרוּ, מִמֶּנָּה. כג עַד אֲשֶׁר-הִסִּיר יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל, מֵעַל פְּנֵיו, פֶּאֶשֶׁר דָּבַר, בְּיַד כָּל-עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים; וַיִּגְלַל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמָתוֹ, אֲשׁוּרָה, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה כִּד וַיָּבֹא מֶלֶךְ-אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמְכוּנְתָה וּמַעֲנָא וּמַחֲמַת, וּסְפָרוּיִם, וַיִּשָּׁב בְּעָרֵי שְׁמֵרוֹן, תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּרְשׁוּ, אֶת-שְׁמֵרוֹן, וַיִּשְׁבּוּ, בְּעָרֵיהָ.

<u>דברי הימים ב:</u>	<u>מלכים א:</u>	7 days
כג וַיַּעֲצוּ, כָּל-הַקֹּהֶל, לַעֲשׂוֹת, שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרָיו; וַיַּעֲשׂוּ שְׁבַעַת-יָמִים, שְׂמֵחָה	סה וַיַּעַשׂ שְׁלֵמָה בְּעַת-הַהִיא אֶת-הַחֵג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קֹהֶל גְּדוֹל מְלֹבָא חֲמַת עַד-נַחַל מִצְרַיִם, לִפְנֵי	

	יהוה אלהינו, שבעת ימים, ושבעת ימים--ארבעה עשר, יום	
כד כי חזקיהו מלך-יהודה הרים לקהל אלף פרים, ושבעת אלפים צאן, והשרים הרימו לקהל פרים אלף, וצאן עשרת אלפים; ויתקדשו כהנים, לרב	ד ויעלו את-ארון יהוה, ואת-אהל מועד, ואת-כל-כלי הקדש, אשר באהל; ויעלו אתם, הכהנים והלוים. ה והמלך שלמה, וכל-עדת ישראל הנועדים עליו, אתו, לפני הארון--מזבחים צאן ובקר, אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב	Plethora of sacrifices
כו ותהי שמחה-גדולה, בירושלם: כי מימי שלמה בן-דוד, מלך ישראל, לא כזאת, בירושלם	סו ביום השמיני שלח את-העם, ויברכו את-המלך; וילכו לאהליהם, שמחים וטובי לב, על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו, ולישראל עמו	Great joy

6) דברי הימים ב:ל

ו וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו, בכל-ישראל ויהודה, וכמצות המלך, לאמר: בני ישראל, שובו אל-יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל, וישב אל-הפליטה, הנשארת לכם מכף מלכי אשור. ז ואל-תהיו, כאבותיכם וכאחייכם, אשר מעלו, ביהוה אלהי אבותיהם; ויתנם לשמה, כאשר אתם ראים. ח עתה, אל-תקשו ערפכם כאבותיכם: תנו-יד ליהוה, ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם, ועבדו את-יהוה אלהיכם, וישב מכם חרון אפו. ט כי בשובכם על-יהוה, אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם, ולשוב, לארץ הזאת: כי-חונן ורחום, יהוה אלהיכם, ולא-יסיר פנים מכם, אם-תשובו אליו

7) דברי הימים ב:ל

כה וישמחו כל-קהל יהודה, והכהנים והלוים, וכל-הקהל, הבאים מישראל; והגרים, הבאים מארץ ישראל, והיושבים, ביהודה. כו ותהי שמחה-גדולה, בירושלם: כי מימי שלמה בן-דוד, מלך ישראל, לא כזאת, בירושלם. {ס} כז ויקמו הכהנים הלוים, ויברכו את-העם, וישמע, בקולם; ותבוא תפלתם למעון קדשו, לשמים. {פ}

מלכים א פרק יא	שמואל ב פרק יט	שופטים פרק יב	שופטים פרק ח	Inter-tribal relations
כח והאיש ירבעם, גבור חיל; וירא שלמה את-הנער, כי-עשה מלאכה הוא, ויפקד אתו, ללל-סבל בית יוסף	מב והנה כל-איש ישראל, באים אל-המלך; ויאמרו אל-המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה, ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן, וכל-אנשי דוד, עמו. {ס} מג ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל, כי-קרוב המלך אלי, ולמה זה חרה לך, על-הדבר הזה: האכול אכלנו מן-המלך, אם-נשאת נשא	א ויצעק איש אפרים, ויעבר צפונה; ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני-עמון, ולנו לא קראת ללכת עמך--ביתך, נשרף עליך באש. ב ויאמר יפתח, אליהם, איש ריב הייתי אני ועמי ובני-עמון, מאד; ואצעק אתכם, ולא-הושעתם אותי מידם. ג ואראה כי-אינך מושיע, ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל-בני עמון, ויתנם	א ויאמרו אליו איש אפרים, מה-הדבר הזה עשית לנו, לבלתי קראות לנו, כי הלכת להלחם במדין; ויריבון אתו, בחזקה. ב ויאמר אליהם, מה-עשיתי עתה ככם: הלא, טוב עללות אפרים--מבציר אביעזר	

	<p>לנו. {ס} מד ויען איש- ישׂראל את-איש יהודה ויאמר, עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממך, ומדוע הקלתני, ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי; ויקש דבר-איש יהודה, מדבר איש ישׂראל.</p>	<p>יהנה, בידי; ולמה עליתם אלי, היום הזה--להלחם בי. ד. ויקבץ יפתח את-כל-אנשי גלעד, וילחם את-אפרים; ויכו אנשי גלעד את- אפרים, כי אמרו פליטי אפרים אתם-- גלעד, בתוך אפרים בתוך מנשה. ה. וילכד גלעד את-מעברות הירדן, לאפרים; והיה כי יאמרו פליטי אפרים, אעברה, ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה, ויאמר לא. ו. ויאמרו לו אמר-נא שבלת ויאמר סבלת, ולא יכין לדבר כן, ויאחזו אותו, וישחטוהו אל- מעברות הירדן; ויפל בעת ההיא, מאפרים, ארבעים ושנים, אלף ז. וישפט יפתח את-ישׂראל, שש שנים; וימת, יפתח הגלעדי, ויקבר, בערי גלעד</p>		
	<p>דברי הימים ב פרק לד: לג ויסר יאשיהו את- כל-התעבות, מכל- האצרות אשר לבני ישׂראל, ויעבד את כל- הנמצא בישׂראל, לעבוד את-יהוה אלהיהם: כל-ימיו--לא סרו, מאחרי יהוה אלהי אבותיהם</p>	<p>דברי הימים ב פרק טו ט ויקבץ, את-כל- יהודה ובנימן, והגרים עמקם, מאפרים ומנשה ומשמעון: כי-נפלו עליו מישׂראל, לרב, בראתם, כי-יהוה אלהיו עמו</p>	<p>דברי הימים ב פרק יא א ויבא רחבעם, ירושלם, ויקהל את- בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור, עשה מלחמה-- להלחם, עם-ישׂראל, להשיב את-הממלכה, לרחבעם. {פ} ב ויהי, דבר-יהוה, אל- שמעיהו איש- האלהים, לאמר. ג. אמר, אל- רחבעם בן-שלמה מלך יהודה--ואל, כל- ישׂראל, ביהודה</p>	<p>Participation of the North</p>

			<p>ובנימן, לאמר ד. פה אמר יהנה לא-תעלו ולא-תלחמו עם- אחיכם, שובו איש לביתו--כי מאתי נהיה, הדבר הזה; וישמעו את-דברי יהנה, וישבו מלכת אל-ירבעם</p>	
	<p>דברי הימים א פרק ז יד בני מנשה, אשריאל אשר ילדה; פילגשו, הארמיה, ילדה, את- מכיר אבי גלעד</p>	<p>דברי הימים א פרק ד יח ואשתו יהדיה, ילדה את-ירד אבי גדור ואת-חבר אבי שוכו, ואת-יקותיאל, אבי זנוס; ואלה, בני בתיה בת-פרעה, אשר לקח, מרד</p>	<p>דברי הימים א פרק ב ג בני יהודה, ער ואונן ושלה--שלושה נולד לו, מבת-שוע הכנענית; ויהי ער בכור יהודה, רע בעיני יהנה--וימיתהו</p> <p>יד ואביגיל, ילדה את- עמשא; ואבי עמשא, יתר הישמעאלי</p> <p>לד ולא-היה לששן בנים, כי אם-בנות; ולששן עבד מצרי, ושמו ירחע. לה ויתן ששן את-בתו לירחע עבדו, לאשה; ותלד לו, את-עתי</p>	<p>Absorption of foreigners</p>

“History is not the past, but a map of the past, drawn from a particular point of view, to be useful to the modern traveler.”

Henry Glassie

